

skuespiller var ikke længere berettiget. Denne nøgen-happening kostede deltagerne en tur i byretten. Men det blev gjort til endnu en happening med presse på. I dag kan det virke ligegyldigt, men dengang satte den slags aktioner sindene i kog. En af de kvindelige nøgenaktivister i Det Kongelige Teater oplevede endda at blive brændt med en glødende cigaret på det nøgne lår af en af de "pæne" borgerlige teatergængere under aktionen.

Korrektion

BLOTTEDE BALLER

— "Sexualpolitik" er ikke en bøsseopfindelse. Vi har modtaget en korrektion":

I forrige uges KØBENHAVN stod der at bladet Seksual politik startede som et hånddupliceret bøsseblad. Dette er ikke korrekt.

Omkring februar, 1972, demonstrerede nogle hets-roskesuelle anarkister af begge køn mod modeindustrien og modeopvisningen i Bella Centret i København. Et par måneder senere smed de samme folk tøjet i Det Kongelige Teater, idet de mente at "Ka", man smide tøjet på scenen i det Kongelige ka' man vel også smide tøjet blandt publikum".

Anarkisterne blev stævnet. Da de mødte op i Byretten havde de skåret huller i deres bukser, sådan at begge baller var blottet for alle i Byretten undtagen dommeren. Sidstnævnte vidste hverken ud eller ind da de mange tilskuere og presse hylede af grin.

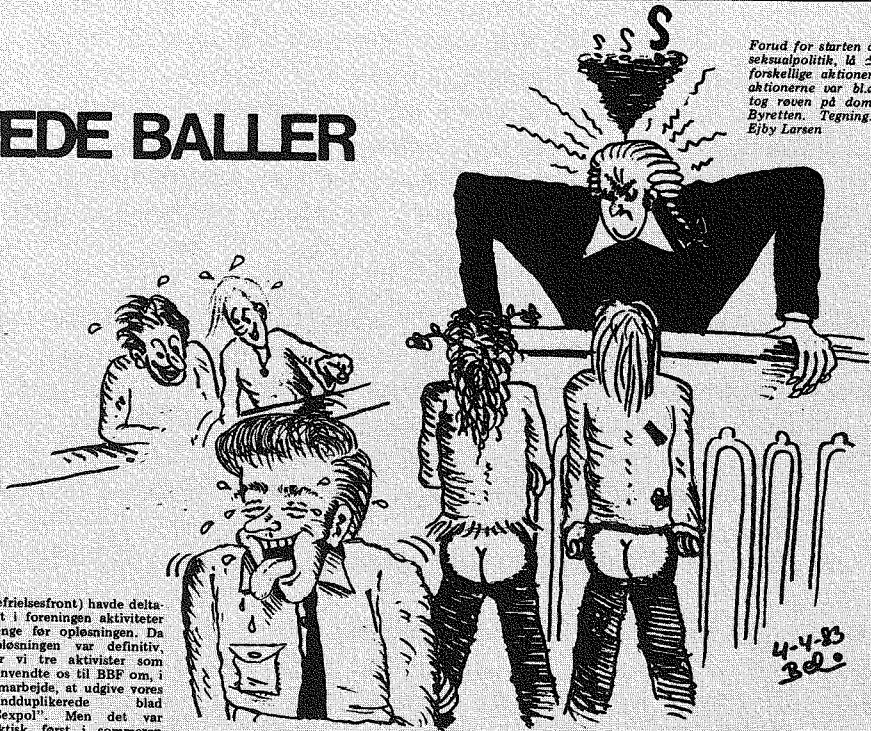
I foråret, 1972, startede ovsstående foreningen "Sexpol". En aktiv kerne på 15-20 mennesker holdt til i Studentersamfundet i København, mens ca 70 andre løse tilknyttede deltog meget uregelmæssigt i aktioner og møder. Foreningen Sexpol gik i opløsning i efteråret 1972, sandsynligvis fordi nogle af de mest toneangivende personer trak sig ud og blev medlemmer af bl.a. DKP!

Enkelte åbne bøsere fra bl.a. BBF (Bøssernes

Befrielsesfront) havde deltaget i foreningen aktiviteter længe før opløsningen. Da opløsningen var definitiv, var vi tre aktivister som henvendte os til BBF om, i samarbejde, at udgive vores håndduplicerede blad "Sexpol". Men det var faktisk først i sommeren 1973, at vi fik et egentligt uofficielt BBF/hetero-samarbejde i sexpol-redaktionen. Bladet omfatter nu alle former for seksualitet.

Kærlig hilsen
eks-hetero Peter Schmidt
2100 Østerbro

Svar: Hermed skulle misforståelserne være udredt.
Venlig hilsen redaktionen

Forud for starten af bladet seksualpolitik, lå der nogle forskellige aktioner. En af aktionerne var bl.a., at de tog tøvet på dommeren i Byretten. Tegning: Bjarne Ejby Larsen

4-4-83
Bel

En anden nøgenaktion blev gennemført i Bella Centeret som en protest imod dyrt modetøj og for mere nøgenhed. Der var altid sørget for fuld pressedækning til alle aktioner.

På det tidspunkt i 1972, da nøgenaktionerne fandt sted, var det også forbudt for mænd at danse sammen i offentlige etablissemeter, såsom dansestederne i Tivoli og Palmehaven ved Vesterport. Sex-pol og Bøssernes Befrielsesfront indledte nogle protestaktioner mod danseforbudet i København. I Århus blev lignende aktioner udført mere effektivt, måske fordi der der var mere modstand mod at mænd dansede sammen. I hvert fald blev

konfrontationerne i Århus trukket skarpt op med Bøssernes Befrielsesfront³⁵ i forreste linie. Nogle af disse aktioner medførte blodige overfald på aktivisterne. Omkring et år senere blev det lovligt for mænd at danse sammen på offentlige dansegulve.

Sex-pol blev inviteret til en såkaldt "Gigantisk sex-fest" på Århus Universitet i 1972, hvor 500 mennesker deltog og pressen var tilstede. Festen må have gjort et stort indtryk på B.T., for i 1995, 23 år senere, fandt avisen de gamle billeder frem i forbindelse deres omtale af mig. De bragte et billede af det live-show, der var et arrangeret indslag ved festen. I virkeligheden faldt idéen med live-showet til jorden, fordi vi ca. 30 Sex-pol-deltagere i festen faktisk allerede havde taget vores tøj af og dansede splinternøgne, nærmest ligeglade med hvad der foregik på scenen.

Denne fest samt nogle fællesaktioner lagde grundlaget for 13 års samarbejde mellem heteroseksuelle, bøsser og lesbiske i bladet Seksualpolitik (1972-85).

SEKSUALPOLITIK

2. årg. nr. 10 kr. 3

joan semmel

Kvindens kamp på arbejdspladsen

Interview med: **Bente Hansen**

Kærlighed og kapitalisme

Kønnenes dialektik

Erotisk kunst

3. årg. nr. 2

Suzanne Brøgger interview .. side 6

Åben Kirkegruppe .. side 13

Mor skal blive hjemme .. side 18

³⁵⁾ Bøssernes Befrielsesfront i hhv. Århus og København er to selvstændige organisationer.

Min egen første bøsseoplevelse fik jeg i sommeren '75, da jeg som 33 årig var så heldig at blive forført af en flot skolelærer på Christopher Street Liberation Day - den 21 juni. Det var i Fælledparken og jeg blev så optaget af Arne, at jeg ikke rigtig opfattede, at verdens første børnelokkerdemonstration og -tale fandt sted denne dag og for næsen af mig. Denne demonstration var udgangspunktet for Seksualpolitik's senere temanummer om børnelokkere. I stedet for at anmelde bladet sobert blev dette nummer startskuddet til en medie-hetz mod Christian Kampmann. Christian blev hængt ud fordi han i Seksualpolitik havde et interview med nogle børnelokkere, og ikke mindst fordi han nægtede at opgive navnene på disse. Han blev politiforhørt i sit hjem, mens hans mindre kendte kæreste, Finn måtte på stationen for der at blive underkastet politiets ubehagelige og ydmygende forhørsmetoder.

I dag finder jeg det pudsigt, at jeg ikke var med til at støtte Christian i medierne, men psykisk og videnskæssigt havde jeg temaet på afstand. Derimod, havde Bente Clod, både mod, oprigtighed og intelligens nok til at forsvare Christian med artiklen "Den store stygge Christian" i *B.T.*

Alligevel var noget af det bedste som hippietiden repræsenterede for mig, et grundlæggende oprør og protest mod hykleri og bornerthed, dvs. en kamp for mere frihed og mere åbenhed. Redskabet var en kærlig og autonom vilje til at skabe et humanistisk og retfærdigt samfund, og ikke mindst for selv at leve dette liv som om vi allerede havde indført vore drømme om en anden og bedre verden. Og Bøssernes Befrielsesfront var måske det skarpeste udtryk herfor.

Efter at Pernille og jeg slog op, havde jeg et korterevarende kærlighedsforhold til Keld, en fascinerende BBF'er, der var "berygtet" under pseudonymet "Arsenik"! Han var en crazy, skøn bøsse og ikke specielt "feminin". Jeg lærte ham at kende i starten af 80'erne gennem Bøssernes Befrielsesfront og pga. af sin livlige og snakkesalige facon var Keld blevet til noget af en legende i de kredse.

Det var først lidt hen ad vejen, at det gik op for mig, at nogle af de spændende historier han fortalte vidt omkring, i et vist omfang var opspind. Men mig bekendt var der ingen, som stillede spørgsmålstegn ved hans historier. Jeg tror, det var fordi, at en løgnehistorie fra hans mund var så overraskende og underholdende, at ingen gad høre sandheden!

Jeg må indrømme, at mine erfaringer med Arsenik har gjort, at jeg i dag synes, at det kan være på sin plads, når nogen fortæller nogle rigtig gode løgnehistorier. F. eks. har mange af Karen Blixens fortællinger vist sig at være pure opspind.

Til gengæld synes jeg, at der faktisk findes nogle uacceptable løgnehistorier, som f.eks. når en sådan går ud på at manipulere med det resultat, at et menneske fratages mulighed for at udvise et ansvar for sit eget liv.

Foreningen Sex-pol levede kun et halvt år. Men bladet Seksualpolitik, som jeg var medredaktør af de første 4^{1/2} år - indtil 1977, nåede at vokse ud af foreningens interne bulletin og blev til et bredt køns- og seksualpolitisk tidsskrift, som eksisterede i mere end 13 år.

Ved et redaktionsmøde i bladet Seksualpolitik havde jeg engang fortalt om en fantastisk og intens bøsseoplevelse, jeg netop havde haft, hvor jeg fantaserede, at jeg var den varmblodige og feminine Marilyn Monroe. Denne oplevelse blev af Christian Kampmann tolket og digtet til "Preben's oplevelse" i bogen "I glimt", Gyldendal 1980.

For mig var denne tid ikke blot et spørgsmål om, at jeg her i det danske paradys ville indhente det forsømte fra min tid i det puritanske USA. Den Danske myte var ikke kun en myte. For mig var det en tid hvor personlig kærlighed til alle undertrykte, smeltede sammen med mit politiske engagement. Jeg deltog i næsten enhver demonstration, især mod krigen i Vietnam. Det samme gjorde de fleste af mine kærester og venner.

I det tidligere omtalte slumstormer-kollektiv omkring 1974 husker jeg en gang, i forbindelse med mine overvejelser om en karriere som pædagog, at Klaus Wilmann (nuværende næstformand for pædagogernes faglige landsforbund BUPL) sagde til mig: "Du må passe på med at kæmpe så meget, som du gør for bøsserne, du bliver jo selv opfattet som bøsse".

I 1979 valgte jeg at studere ved Ballerup Seminariet for fritids- og børnehavepædagoger. En opgave fra min 3 måneders praktikperiode i 1981 kom til at danne grundlaget for mit speciale - "En seksualkritisk pædagogik".

Til eksamen havde jeg mulighed for at forsvare min opfattelse af "Et anti-pædagogisk univers". Jeg var meget nervøs da jeg sad ved eksamensbordet - så meget, at den Gammel Dansk alle fik, skvulpede over for mig, og en del landede på bordet. Der lå Den Gamle søde og berusende drik en times tid, og dens aromatiske dampe bidrog måske til en lidt bedre stemning for de mange lærere og mig selv.

Samme dag som jeg skulle til eksamination, havde jeg i protest hængt store plakater op, der krævede afskaffelse af alle eksaminer. Og da jeg havde stiftet lidt bekendtskab med nogle transvestitter, havde jeg lyst til at markere min støtte til alle mænd, der ønskede at gå i kjole. Derfor gik jeg op til eksamen iført lang kjole og røde negle.

Jeg var med til at fortsætte den seksualpolitiske tradition i 1985 som deltager i Radio Rosas "Øl, hornfisk og musik"-redaktionens stiftende møde og senere bidrager til diverse udsendelser: Heteroseksuelle, homoseksuelle, fetichister, sadister, masochister og mange andre udtalte sig fra denne lokalradio i København om deres erfaringer. Udsendelsen fortsatte i ca. 5 år 2 timer om ugen.

Jeg har i det foregående beskrevet nogle personlige oplevelser, som har præget mit liv. Karakteristisk er, at jeg har levet i en tid med store forandringer og derfor med muligheder for at vi sammen, og som enkeltpersoner, skabte et mere mangfoldigt og rigt liv. Det tror jeg også er lykkedes.

Fra bladet Seksualpolitik, nr. 3, 7. årg, 1979 Om bøssekamp på et seminarium:

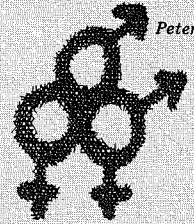
tpetitpetitp. petitpetitp.
tpetitpetitpet. etitpetitpet petitpetitpet petit ltpetitpetitp.
tpetitpetitpeti etitpetitpete petitpetitpetet petit) ltpetitpetitp.
rnatitpe+ tpeti) etiti) petitpetitpetet+ petit) ltpetitpetitp.
titpe :peti) etitpetit peti) titpe
titpetitpeti) etitpetit :peti) titpe
titpetitpet+ etitpe+ :peti) titpe
titpe+ etitp.peti) :peti) titpe
titpe etitpetitpeti) tpetit) titpe
titpeti) etitpetitpeti) tpetit) titpe

4) til gengæld blev ord som "groft" og "absurd" nedfældet i referaterne om holdningen fra hold 85 til forslaget om et udvalg for kvinder, fremmedarbejdere, homoseksuelle og andre uligestillede grupper i samfundet.

Et klassisk eksempel

Pågældende klasses holdning er endnu et klassisk eksempel på den angst og blinde paranoia som bemægtiger sig folk, når de hører eller ser ordet "homoseksuel". At en hel klasse på ca. 24 voksne personer kan stirre sig blind på grund af et enkelt ord er bemærkelsesværdigt. Hvad er det der gør, at nogle mennesker reagerer så voldsomt og irrationelt? Hvis klassen blot havde registreret indholdet af forslaget, så havde klasserepræsentanterne umuligt kunnet fremlægge så vilde påstande, som de vitterlig gjorde.

Men udvalget blev dog vedtaget, og vi må igang med det fremtidige arbejde.

Peter Schmidt

Att: Interesserede, som ønsker at oprette et udvalg, der hvor de arbejder, kan kontakte:

Faglig Ligestillingsgruppe
c/o Linda Buckingham
Victoriagade 30 st. th.
1655 Kbh. V.
Tlf. (01) 23 11 17

Pædagogstuderende opretter seksualpolitisk udvalg

De studerende på Gladsaxe fritids- og børnehavepædagog seminarium har vedtaget at oprette et ligestillingsudvalg, som bl.a. skal tage sig af sexismen og racisme i undervisningen, forholde sig kritisk overfor undervisningens form og indhold og tilstræbe reel ligestilling mellem lærer og elev.

Det er meningen, at udvalget skal arbejde lokalt. De seksualpolitiske spørgsmål og problemer der ligger udenfor seminariet bør varetages af et ligestillingsudvalg i de studerendes fagforening, PL (de pædagogstuderendes landsforening) såfremt et sådant udvalg dannes på næste generalforsamling. Som et lovende tegn for fremtiden har PL-lokalbestyrelsen allerede støttet den politiske flygtning Alpa Diallo, der er et offer for den almindelige racisme og mangel på ligestilling.

Angst for homoseksuelle

Så langt – så godt; men det omtalte Gladsaxe-ligestillingsudvalg havde en svær fødsel. Normalt går mange af os og tror, at pædagogstuderende er frisindede og oplyste mennesker. Det troede jeg også, indtil jeg erfarede, at en klasse på ovennævnte seminarium vitterlig var totalt imod, at et ligestillingsudvalg blev opret-

tet i de studerendes regi.

Da de studerendes klasserepræsentanter skulle holde afstemning om udvalget, blev en fotokopi af opslaget om ligestillingsudvalget fremlagt som "bevis for" hvor "groft" og "absurd" det ville være at vedtage et ligestillingsudvalg. Opslaget om ligestillingsudvalget, der havde overskriften "Homoseksuelle pædagoger (studerende) søges. Kontakt Faglig Ligestillingsgruppe tlf.", havde til formål at oplyse om grundlaget for et ligestillingsudvalg på seminariet. Det skulle være bredt og inkludere enhver gruppe som måtte føle sig diskrimineret lige fra sorte mandlige udlændinge til unge, gamle, heteroseksuelle og lesbiske kvinder. Foruden dette oplag var det officielle forslag blevet sendt rundt til alle klasser, hvor indholdet blev læst, diskuteret og taget stilling til.

Under afstemningen om ligestillingsudvalget blev da opslaget fremlagt som et "bevis" på følgende:

- 1) At udvalget kun skulle bestå af bøsser og lesbiske (hvad ville der iverigt være galt med det?)
- 2) At udvalget ville presse en masse beslutninger ned over hovederne på alle de andre studerende (intet udvalg har kompetance til at beslutte noget som helst)
- 3) Det blev ikke sagt med ordet "kup" men det var underforstået, at dette udvalg ville "ta' magten" fra alle de andre, og

I mit første år på seminariet ville en hel klasse vitterlig smide mig ud, fordi jeg var bøsse, men i stedet blev resultatet oprettelsen af et ligestillingsudvalg til bekæmpelse af bl.a. diskriminering af bøsser, lesbiske og andre. Højdepunktet blev, at seminariet deltog i bøsser og lesbiskes internationale kampdag, "Christopher Street Liberation Day" sidst i juni 1981. Denne dag, markerer også i dag det oprør der fandt sted i New York City i 1969, hvor de hovedsageligt tilstedeværende bøsser og transvestitter spontant satte sig til modværge over for det forhadte politis evige chikanerier. Siden 1969 fejrer bøsser, lesbiske samt sympatisører denne pragtfulde "pride day". Talen ved denne demonstration blev trykt i bladet Seksualpolitik.

Bilag 1:

Sociale og kulturelle begivenheder til opbygning af et nyt menneskebillede

I 1962 stiftede den svenske psykiater Lars Ullerstam, forfatter til den for sin tid revolutionerende bog "*De erotiske minoriter*", en ekshibitionistgruppe i Göteborg i Sverige.

Den "grimme lov" blev afskaffet 4. juni 1965. Ophævelsen af loven medførte, at de homoseksuelle ikke længe kunne forfølges med loven i hånden. Omtalt i "*Janushovedet*", rapport udarbejdet af Peter C.G. Jensen, Roskilde Universitetscenter, 1996.

Skolelærernes ret til at slå børn i skolen ophæves ved lov i 1967.

Skriftpornografien blev lovlig i 1967.

Hippie-bevægelsens opståen i 1968 - med sin dyrkelse af individets forskellighed i fællesskabet, med sine drømme og visioner om kærlighed og tolerance overfor alle uanset køn, alder, race, osv. - var *indbegrebet af en forestilling om integration af alle typer mennesker, store som små*, og dermed også en holdning, som ville ophæve barndommen og modvirke børns udgrænsning af voksenlivet, dvs. mod børns udelukkelse fra voksenlivet.

Billedpornoen blev lovlig i 1969.

Bøssernes Befrielsesfront opstod i 1969. Dens fremkomst og ikke mindst dens synliggørelse skabte et helt *nyt billede af manden* - mænd kan have et positivt seksuelt kærlighedsforhold til hinanden - det er ikke længere et privilegium begrænset til forholdet mellem mand og kvinde. Bøssernes positivisering af homoseksualitetsbegrebet medførte, at ordet "bøsse" (som indtil da havde været et meget negativt og nedladende udtryk), fra denne dato blev til et i det mindste neutralt ord, som her i 90'erne anvendes i landets fornemste forsamling, Folketinget. Alt dette måtte få konsekvenser for den dreng, som havde lyst og lejlighed til sex/kærlighed med samme køn. Men det afgørende i denne sammenhæng er det nye billede, at voksne kan have sex med hinanden for lystens og/eller kærlighedens skyld uafhængigt af forplantningen.

Siden sin start i 1970 var kvindebevægelsen en af-ghettoisering af kvinden i familien og samtidig en omdefinering af kvinde- og moderbegrebet. *Det nye kvindebillede* førte til en sprængning af hendes hidtidige kønsrolle, til ikke længere at udelukke hunkønnet fra nogen af samfundslivets områder. Det førte atter til, at barnets hidtidige ghettoisering i hjemmet blev erstattet af gen-ghettoisering i daginstitutionen.

I 1970 udkom "*Småbørn kærlighed og sexdrift*" af Bent Petersen og Jette Bach. En revolutionerende bog om sexdriften hos småbørn.

Sex-pol blev stiftet i 1972.

I 1973 blev abort lovlig i Danmark, samme år blev ligeløn for mænd og kvinder indført i teorien, hvis ikke i praksis.

Lesbisk Bevægelse blev dannet i 1974.

Tema nr. om BØRNELOKKERE i Bladet Seksualpolitik, 3. årg. nr. 4.- efteråret 1975. Se i øvrigt "DET LIGNER EN TIDLIGERE HETZ MOD CHRISTIAN KAMPMANN" på de sidste sider i 4. del af denne bog. Dette tema nr. var starten på en medie-hetz mod Christian Kampmann og hans kæreste Finn Mikkelsen, fordi de havde interviewet nogle børnelokkere. Det blev totalt overset af medierne, at dette temanummer også har et interview med et "lokkerbarn". Jeg synes, at fortielsen mere end noget andet tydeliggør, at hetz-magerne ikke interesserer sig for hvad børnene siger, medmindre det er det samme som det hetz-magerne selv mener. Det kan være at den første pædofilgruppe var et resultat af dette temanummer.

Den første pædofilgruppe stiftes i 1975 i København. Og formentlig var der tale om den første offentlige demonstration med politiske krav, da denne gruppe afholdt talen: "*Børnelokkernes Befrielsesfronts tale fra Chri-*

stopher Street Liberation Day - 1975 i Fælledparken". Der var demonstrationstog sammen med bøsser og lesbiske gennem byen. Pædofilgruppen var ikke ret stor. Med tiden kom trods alt nogle af gruppens synspunkter frem i offentligheden, og muligvis har også nogle børn og unge fået kendskab til disse. I modsætning til det tidligere negative 'børnelokker'-begreb og mange menneskers reaktion til dette, søgte gruppen at afdramatisere seksuelle relationer mellem voksne og børn. Når sådanne oplysninger kom frem i medierne, blev seksuelle relationer mellem børn og voksne en del af nogle af disse børns og unges menneskebilleder. Dette billede stred direkte mod pædagogikkens opfattelse af barndommen som fundamentalt forskellig fra voksendommen - enten havde børn slet ingen seksualitet, eller de havde en, der end ikke tålte sammenligning med de voksnes.

I 1977 blev det første ligestillingsudvalg, som kæmpede for kvinder samt alle minoriteter, oprettet i Postarbejdernes fagforening i København.

I 1978 blev den seksuelle lavalder for homoseksuelle og heteroseksuelle ens.

6/3-1978 - "Kvindegrupperne splittet i tre lejre op til Den internationale Kvindedag", stod der med store bogstaver på forsiden af Information. I kvindebevægelsens historie i 1970'erne var der to store opgør mod venstrefløjens diskriminering af lesbiske: I 1970-71 havde stærke kræfter i Rødstrømpebevægelsen forsøgt, heldigvis forgæves, at udelukke lesbiske fra bevægelsen. Og i 1978 finder endnu et stort og vigtigt opgør sted. De lesbiske kvinder sejrer ikke med det samme, men det er disse to berettigede opgør og senere triumfer, der for alvor begynder her: SF trak sig helt ud af arrangementerne planlagt d. 8. marts 1978. Øvrige partier, kvindeorganisationer og fagbevægelsen var splittet i to dele, specielt angående *Lesbisk Bevægelses* paroler. De grupperinger m.m. som ikke ville acceptere lesbiske paroler var: Børne- og Omsorgsstuderendes Landsorganisation, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsråd, Danmarks Demokratiske Kvindeforbund, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danmarks Kommunistiske Parti, Danmarks Kommunistiske Ungdom og - Studenter, Grafisk Kartel, Kvindefronten, Landsforeningen af Socialpædagoger, Landsforeningen af Hospitalslaboranter, Landsforeningen af Danske Klubfolk, Lærlingenes og Ungarbejdernes LO og Pædagogiske Medhjælperes Forbund.

Galebevægelsen var, fra sin start sidst i 70'erne og fremover, med til at skabe et nyt billede af de sindslidende som mennesker med rettigheder, en ret til at blande sig med de øvrige borgere overalt i samfundet. I medierne blev Galebevægelsen nærværende og levende, de blev til mennesker på gader og stræder. Synliggørelsen gjorde, at de gale ikke længere kunne skjules for det 'normale' samfund. De gale blev mere normale og måske blev vi andre lidt mere gale.

"*Seksualvidenskab*". *Drift.*, af lektor ved R.U.C. Willy Thrysoe, udkom i 1979 på Rhodos. Thrysoe dokumenter, at REM-cyklussen i søvn afspejler seksualitetens biologiske grundrytme, der finder sted døgnet rundt. Populært sagt finder tendenser til orgasmerefleksens sted døgnet rundt, i både vågen tilstand og under søvn. Omverdenens hæmninger og begrænsninger heraf medfører ubehag og sygdom. I forbindelse med udgivelse af bogen bragte *Information* tre kronikker, hvori Thrysoe forklarede sin seksualteori: 1/10, 5/10 og 12/10-1979.

"*Ved du det?*" udkom i 1980. En af de bedste billedbøger for børn om sex og følelser jeg nogensinde har set. I en omtale af børnebøgernes kommende tilstand i 1980'erne skrev *Information* (24.-25.-1981) under et foto af to kysende mennesker taget fra "*Ved du det?*" om bogen "...den børnebog om seksualitet og følelser, der i 1980 har været i nærheden af ytringsfrihedens grænser. ... Den er stærkt sans- og følelsesformidlende. Den bekymrer sig mindre om den tekniske side af sagen".

I 1980 oprettes Faglig Ligestillingsgruppe mod sexisme, racisme, alderisme. Det var primært denne gruppe som arrangerede Høringen om Bøsser og Lesbiske på arbejdspladserne. Dertil må siges at især Kaj Erik Nielsen fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske bidrog med en uvurderlig stor indsats i forbindelse med høringen.

Den 20. april 1980 fandt en høring om bøsser og lesbiske på arbejdspladserne sted på Zahles Skole i København. Denne høring var et resultat af den foregående bøssefrigørelseskamp der startede indenfor Postvæsenet som beskrevet i 1. del af denne bog. Forud for høringen blev Faglig Ligestillingsgruppe dannet for at fremme etableringen af ligestillingsgrupper i fagforeninger, partier, organisationer og på arbejdspladser. Blandt vidnerne på høringen var præsten på Østerbro i København, Henning Reelsbo. Diskriminationen på hans arbejdsplads indebar bl.a., som der stod d. 21/4-1980 på en hel side i *Ekstra Bladet*: "*Præst måtte ikke fortælle i*

radioen, at han er bøsse". En anden overskrift tilføjede: "Guds gave er at jeg er bøsse". Denne bemærkelsesværdige og modige præst er i dag en af hovedkræfterne bag kravet om kirkelige vielser for homoseksuelle. Jeg er sikker på, at et af fremtidens vigtige menneskebilleder bliver homoseksuelles vielser i Folkekirken. Høringen fik meget stor omtale i pressen og andre medier. Der var ydermere en del forhåndstale, bl.a. fortalte Sigrid Kimer sin historie d. 17/4 i *Ekstra Bladet* under overskriften "De troede jeg ville forføre patienter". "Mine kollegaer troede simpelthen, at jeg gik og forførte værgeløse patienter. Da de opdagede, at jeg er lesbisk, fik sladderer frit løb bag ryggen på mig. De vendte pludselig den kolde skulder til, og frøs mig ud. ... Ledelsen tog min kompetence fra mig: Jeg måtte ikke længere give medicin og gøre patienterne i stand alene osv. Når vi i pauserne gik i kantinen var der ingen som ville følges med mig." Alt sammen fordi hun er lesbisk forklarer hun i *Ekstra Bladet*. Hun havde arbejdet som omsorgspædagog på en institution for voksenåndssvage. *Dagbladet Information*, d. 21/4-1980, var måske det blad der var mest flittig til at gå i dybden med vidneudsagn samt omtale. DR havde dog udsendt alle vidneudsagnene fra selve høringen i dagene derpå. *Politiken* bragte dagen efter "Homoseksuelle forfølges på arbejdspladser - fagforbundene bør erkende problemet."

"Den man elsker", folder og film af Christian Braad Thomsen fra 1980. Filmen er formentlig den første i Danmark af sin slags, som grundlæggende er en nuanceret skildring af fænomenet incest. Filmen har haft kolossal betydning, bl.a. fordi ethvert pædagog-seminarium med respekt for sig selv har vist den og diskuteret den sammen med eleverne. Ydermere er den blevet vist offentligt mange gange.

Januar 1983 - Cand. psych. lektor ved Ålborg Universitetscenter, Hans Hessellund, anmelder "Children and Sex" i Nordisk psykologi nr. 1. Senere bliver denne anmeldelse omskrevet og trykt i *Ekstra Bladet* d. 26/1-1984.

2/4-1983 satte undertegnede en debat igang om naturisme i de offentlige svømmehaller. I *Ekstra Bladet* lød en overskrift: SMID BADETØJET I SVØMMEHALLEN. En herlig opbakning kom fra L. Ingvorsen under en overskrift "Her bader vi bare", d. 18/4, og igen i "Jeg har ingen bikini", af L. Jensen. Og der var heldigvis flere indlæg som ikke alle kan nævnes her.

23/6-1983 - Kronik af Francesco Alberoni i dagbladet *Information* med titlen "Incest - ja, hvorfor ikke", hvori Alberoni argumenterer for ophævelsen af incestforbudet, hvis opretholdelse i dag ikke længere kan begrundes rationelt. En illustration af Peter Lautrop viser en badende kvinde, som er i færd med at udvise en lille dreng fra badeværelset. Kronikken afstedkom en sober debat bl.a. med jungianeren Eigil Nyborg.

Den 30/9-1983 omtalte dagbladet *Information* på en fornem plads den italienske udgave af radioudsendelsen "Far, må jeg lege med din tissemand?". Overskriften lød: "Radio Rosa sender incest-program DR har sløffet - Radio Radicale i Rom sender programmet til hele Italien samtidig med Radio Rosa". *Information* oplyste bl.a. at Radio Rosa for bøsser og lesbiske samtidig ville sende uddrag fra "Far, må jeg lege med din tissemand?", som protest mod Danmarks Radios censurering af den normale genudsendelse af den slags programmer. Den anvendte illustration til denne omtale var den samme tegning af Peter Lautrop som blev brugt til at illustrere Francesco Alberonis kronik "Incest, ja, hvorfor ikke" i samme avis d. 23/6-1983.

Første onsdag efter ovenstående radioomtale (30/9-83) i dagbladet *Information* blev "Far, må jeg lege med din tissemand?" udsendt i Italien fra Radio Radicale i Rom. Som allerede beskrevet andet sted her i bogen, blev det forbudt at genudsende programmet i Danmarks Radio. Derimod blev det udsendt 3 gange i hele Italien. Det blev også sendt fra to forskellige venstreorienterede lokalstationer; i Rom endda 4 gange fra Radio Proletaria med sine 30-40.000 lyttere i hovedstaden. I udsendelsen deltog en politisk aktiv Reichianer, min søns italienske mor Anna Maria Canova, og jeg var også med i studiet. Det var i øvrigt Anna Maria Canova, som havde oversat udsendelsen til italiensk. I Norditalien blev den sendt fra Radio Gamma, der sender til Veneto området med 500.000 lyttere. Her var gæsterne en lokal formand for FUORI (italiensk bøsse/lesbisk bevægelse) samt undertegnede. Lokal-udsendelserne blev fulgt op med en times debat direkte med lytterne, som i øvrigt var meget positivt indstillede overfor programmet.

Der var mange reklamespots for "Far, må jeg lege med din tissemand?" i Radio Radicale, en hel uge inden udsendelsen gik i luften. Og det marxistiske og intellektuelle dagblad, *il Manifesto*, trykte en lille foromtale på 9 linier med angivelse af udsendelsestidspunktet og radiofrekvens. Noget lignende gjorde også den store avis *Corriere della Sera*. En af gæsterne i studiet, til en planlagt transmitteret efterfølgende debat, fra *Radio Radicale*, var den i hele Italien umådelig populære feminist og kommunist, Elena Gianini Belotti, som også er kendt i Danmark (se litteraturlisten). Den anden gæst var det daværende italienske parlamentsmedlem Gianluigi Melega, journalist på den indflydelsesrige avis, *la Repubblica*. Melega har i øvrigt to børn, var gift med en dansk journalist, også ved navnet Melega, tidligere ansat ved *Politiken*. Den tredje gæst skulle have været Francesco

Alberoni, hvis kronik blev trykt i *Information* d. 23/6-1983, sammen med min allerede nævnte kommentar "Incest kan være dejlig". Francesco Alberonis forsvar for en ophævelse af incestforbudet "Incest, ja, hvorfor ikke", blev først trykt i *la Repubblica* og senere i dagbladet *Information*. Desværre ville Alberoni i sidste øjeblik og af ukendt årsag, ikke deltage i den italienske udsendelse, selv om jeg af *Radio Radicale* havde fået at vide, at han skulle være med.

Den italienske debat mellem Melega, Belotti samt undertegnede, som fandt sted flere dage inden og som tog udgangspunkt i "*Far må jeg lege med din tissemand?*", blev desværre ikke sendt, men jeg har den, også oversat til dansk, hvis nogen måtte være interesseret. Det er her Belotti bl.a. siger: "*Jeg synes, at historien om kvinden, der elsker en lille dreng er meget poetisk. Beskrivelsen af deres møde er fuld af poesi, skønhed og ømhed, som netop er de helt særlige følelser, der kan være i et forhold.*"

Onsdag 9. maj 1984 - *Ekstra Bladet*: "*BLOTTER-BRIGADE SLÅR TIL I DAG - Kom og vær pervers sammen med Kulørte Klat, der byder på strip-show, slavemarked og pervers sex*". To kvindelige Kulørte Klatter, samt en mandlig af samme slags, er foreviget på foto, de er splitter-nøgne midt ude på Jagtvej, foran Ungdomshuset, hvor de "berømte BZ-ere" siges at husere. Denne dag er af aktivisterne blevet udnævnt til "*Pervers dag*". Der loves aktioner overalt i byen og alle inviteres ud på gaden for at være med. Tre unge kvinder fra Kulørte Klat meddelte deres budskab til *Ekstra Bladet*: "*Baggrunden er, at vi vil have folk til at tænke på, hvad der virkelig er pervers. Vi synes ikke, det er pervers at smide tøjet og gå nøgne omkring. Men det er i vores øjne pervers at lave bomber og krig. Store dele af fødevarerindustrien er pervers. Det er også pervers at man er fremmedgjort over for sin krop.*" Nogle dage forinden sendte Christiania Radio en udsendelse om perversiteter, hvor man fik at vide at man kunne møde op på Gammel Torv ved springvandet og opleve en pervers happening - dvs. nogle mænd og kvinder strippede. Foruden *Ekstra Bladet* bragte avisen København masser af omtale med nøgenbilleder og det hele - d. 12.-25 april, samt d. 17.-23. april 1984.

"*Om kærlighed: En temabog*" af Karin Rosendahl Karlsen og Hugo Hørlych Karlsen, Gyldendal 1984, 2. udgave. (Omhandler forældre/børn-forhold, børns indbyrdes kærlighed, pædofile forhold, homoseksuelle, prostitution og pornografi). I denne antologi er der bl.a. en kærligheds-novelle af Klaus Ribbjerg om en lille pige og en "børnelokker".

"*Der er altid brug for sex-provoer - Vi skal hele tiden have smidt "bomber" ind i debatten,*" sagde den ekstremt fascinerende kunstmaler Wilhelm Freddie til *Ekstra Bladet* d. 6/2-1984. Bladet skrev i øvrigt at "*Ingen dansk kunstner har oplevet sådan en strøm af optøjer, skandaler, retssager, politi- og gestapoaktioner, forbandelser fra prædikestole, parlamentarer og presse, protester på højeste diplomatiske niveau, fængselsstraffe, landsforvisninger, udstillingsforbud, beslaglæggelser, ja vrede og forargelse som Freddie.*" Det var formentlig det år, hvor det bornerte Danmark måtte kollapse for Freddie's længe ventede gennembrud.

"*Danmarks første bordel på anparter*", stod der over en artikel i *Ekstra Bladet* d. 9/2-1984. Med et udvendigt og indvendigt billede af stedet slutter den helsides artikel med denne oplysning: "*Organiseret prostitution er hidtil foregået i det skjulte i Danmark, men med International Escort Service har det første bordel-selskab fået Aktieselskabs-Registerets blå stempel*".

B.T. d. 29/2-1984, Københavns daværende socialborgmester, Pelle Jarmer, udtalte: "*Blodskam bør ikke altid straffes*" og "*Vores holdning til blodskam er i høj grad et samfundsanliggende. Vi må tænke på, at der findes samfund, hvor blodskam ikke er strafbart.*" Udtalelsen kom i forbindelse med en omtalt sag i bl.a. i *Ekstra Bladet*, hvor en mor havde begået selvmord pga. et blodskamsforhold mellem far og datter. Da socialforvaltningen fik kendskab til forholdet overså de totalt en læges indsigt i familieforholdene (denne frarådede politianmeldelse og foreslog psykologisk behandling) og indgav nærmest pr. reflex politianmeldelse. Anmeldelsen var givet den vigtigste årsagsfaktor til selvmordet. På baggrund af sagen indgav jeg politianmeldelse mod socialforvaltningen, for uagtsomt manddrab, men denne blev dog afvist.

"*Blodskam er ingen skam - Lykkelig opførelse af et glemt stykke fra Shakespeares tid*". Sådan skrev teateranmelderen Knud Schønberg (*Ekstra Bladet* 5. marts 1984) om et "rasende godt" teaterstykke. Schønberg starter anmeldelsen med at citere nogle ord af PH: "*Rend mig i den offentlige mening.*" Samt af stykkets ophavsmand John Ford: "*Den offentlige mening er en tåbe...*" "Ford bruger Shakespeare, sin samtid, vittigt, talentfuldt, men langt mere kontant. Derfor har stykket overlevet blandt hundreder.", udbasunerede Schønberg.

1-2. dec. 1984 plæderede den britisk-australske forfatterinde Germaine Greer for mere global, polymorf sex,

især var der brug for mere oral sex, som der stod i dagbladet *Informations* lørdagsudgave. Greer fik stor omtale i alle medierne og holdt et foredrag på Louisiana ved Humlebæk i forbindelse med den danske udgivelse af hendes bog "*Sex and Destiny*"; på dansk "*Køn og skæbne*".

5. dec. 1984 fandt en stor høring om pædofili sted i Huset i Magstræde i København - deltagerne i panelet var overlæge sexolog professor Preben Hertoft, cand. psych. sexolog Bent Petersen, forfatter og filminstruktør Christian Braad Thomsen, to repræsentanter fra Pædofilgruppen og to tidligere "voksenlokkere", som på dette tidspunkt henholdsvis var 18 og 19 år gamle. Der var fuld mediedækning af høringen; dagen efter i *Ekstra Bladet* og andre medier citeredes paneldeltagerne flittigt.

Information 30-31/8-1986: "*Børn har lige så meget ret til et seksualliv som voksne*" - interview med den norske sexolog Thore Langfeldt. "*Den norske psykolog Thore Langfeldt mener, det er de voksnes opgave tidligt at opmuntre børnene i deres seksualitet. I en ny bog skriver han, at alle børn har ret til orgasme. Og kan barnet ikke selv finde frem til en teknik, bør det have hjælp. Her fortæller Thore Langfeldt om sine erfaringer efter 15 års praksis som terapeut for specielt børn*". Under et foto af Langfeldt: "*Der er ingen grund til at antage at børn skulle have det anderledes end voksne*." Hans bog: "*Det må du godt!*", Mallings forlag, 1986.

"*Forbrydelse uden offer*" udkom i 1986 på forlaget Tiderne Skifter. Den første bog af sin slags på dansk om pædofile. Mig bekendt fik bogen udelukkende positive anmeldelser, bl.a. i *Ugeskrift for læger*, dagbladet *Information* og i *Ekstra Bladet*.

I nr. 14 - januar 1987 stod der i Månedstidningen PRESS: "*Sidste nummer af PRESS indeholdt billeder af døende og døde børn. Ofre for sult, AIDS og terrorisme. Men det var en stiv tissemand, der vakte vild opsigt*". Et foto på forsiden af Press nr. 13 viste et halv-nøgent præpubertetsbarn med stiv tissemand. Billedet var taget af Sonja Iskov, som udtalte i nr. 14: "*Jeg er meget glad for billedet. Og det overrasker mig meget, at der har været så stærke reaktioner på det. Men det er jeg ikke ked af. Det er dejligt når ens billeder når gennem panseret*".

I dagbladet *Information* 8/8-1987 skrev den svenske psykiater og stifter af verdens første ekshibitionistgruppe, Lars Ullerstam, kronikken "*AIDS udfordrer til en anderledes seksualitet*". Kronikken plæderer for en ny holdning til perversiteter. Han er, efter min mening, den første psykiater der har talt for en principiel og, ikke mindst i praksis, konkret accept af Freuds indsigt i menneskets polymorft perverse natur.

Dr. Erik Münster omtaler pædofili meget fordomsfrit i *Ekstra Bladet* d. 11 august 1987, f.eks.: "*Man må ikke se på pædofilien som en ensidig tiltrækning. Børn kan også have interesse i et seksuelt forhold til en voksen*". Overskriften lød "*Den farlige sex med børn*", men som dr. Münster forklarer slet ikke er så farlig endda: "*Intet tyder på, at samvær med pædofile fører til psykiske eller seksuelle forstyrrelser senere i livet*".

Torsdag 7. april 1988 - "*GADENS BØRN: frit og fedt*." var *Ekstra Bladets* overskrift på en 3^{1/2} time lang udsendelse fra Nørrebro Natradio om gadens børn. To unge fyre, mellem 14 og 18 samt en ung kvinde på 14 stod for teknikken samt det at være studievært. Alle tre kom fra Johannes Gårdens Ungdomsklub, inklusive undertegnede. Fænomenet gadebørn afspejler bl.a. pædagogikkens krise og det er ikke tilfældigt at de ansatte på børnehotellet kaldte sig for "anti-pædagoger" så længe hotellet eksisterede.

8/6-1988 - "*Jeg var en lykkelig luder*", sagde ex-luderen Rebekka Weimar til *Ekstra Bladet* i forbindelse med en 3 timers lang direkte radioudsendelse om prostitution. Gæsterne i studiet var en repræsentant fra AIDS-linien, en seksualrådgiver og en politimand. Udsendelsen blev sendt fra Nørrebro Lokalradio i København og lytterne ringede ind og blandede sig i debatten. Allan Petersen, en fyr på 16 og en ung kvinde på 15, Camilla Høgh Lund, var henholdsvis tekniker og studievært. Der var et foto i bladet af de to unge fra Johannes Gårdens Ungdomsklub. Undertegnede var deres backup og støtte fra Johannes Gården, hvor jeg var ansat. I anledning af denne udsendelse blev begge unge interviewet i hhv. *Ekstra Bladet* d. 8/6-1988, af Anders Lund Madsen, under overskriften "*Jeg var en lykkelig luder - Ex-luderen Rebekka Weimar. Hun vil helt sikkert provokere de danske feminister, når hun i aften slår et slag for den lykkelige luder i Nørrebro Radio*". (Denne tekst forekom under et pænt billede af Weimar). Overskrifterne i *Information* var: "*Hvorfor ikke luder-uddannelse? - luder-aktivist og ungdomsklubmedlemmer laver helaftensradio om prostitution*".

15/8-1988 "*VOLD MOD BLOTTER*" lød overskriften på mit debatindlæg i *Ekstra Bladet*. Resten lød således: "*Som seksualrådgiver er det ikke usædvanligt at høre førstehåndsberetninger om voldelige overfald mod ufarlige blottere*".

I Ekstra Bladet den 8.8. kunne vi læse om en politiassistent, Jytte Hostrup, der havde udøvet unødigt vold (givet bukse- vand), men i øvrigt også havde råbt(!) "perverse svin" mod en blotter. Poliassistenten mener vel selv, at kvinder skal anmelde blottere, men i stedet vælger denne assistent (trænet i nærkamp m.m.) at udøve en personlig motiveret selvtagt frem for at gøre, som loven forlanger i et demokratisk samfund, nemlig at bringe en mulig lovovertræder for en domstol.

De kvinder, eller mænd, der måtte føle sig chokerede over at se hankønnets naturlige indretning, skal ikke føle at deres egen seksualitet er ret meget sundere end blotterens."

1989 trådte en folketingsbeslutning i kraft, omfattende bl.a. et krav om, at Folkeskolens skolebestyrelser skulle have to elevrepræsentanter samt 5 eller 7 forældre-repræsentanter. At elever og forældre fik medindflydelse, og lærerne (pædagogikken) dermed fik mindre at skulle have sagt, afspejler pædagogikkens stadig mere svækkede stilling. Ethvert skridt hen imod mere børnemedindflydelse er et skridt hen imod afinstitutionalisering, afpædagogisering og opløsning af barndommen. Alt dette begynder nu at tegne sig i horisonten. I 1993 trådte en lov i kraft, som sikrer forældrefler tal i bestyrelserne i de kommunale daginstitutioner. I 1994 indføres samme lov i de selvejende.

1989 - Danmark blev det første land i verden som lovliggjorde vielse af personer af samme køn, som et registreret partnerskab. Loven trådte i kraft d. 1. okt. 1989.

16/1-1990 - "Pædofil fik ret i retten", stod der i Politiken. Under denne overskrift fulgte "Pædofile i Danmark mener, at de har vundet en principiel sejr, fordi en 40 årig erklæret pædofil i går ved Københavns byret blev tilkendt 500 kroner i erstatning for uberettiget ransagning." Rachel Bækklund havde dagen før retsagen grundigt omtalt sagen i Ekstra Bladet, d.14/1-1990.

I 1990 stiftedes Blottergruppen. I dag hedder gruppen *Netværket FRIE KROPPE*. En udbrydergruppe har etableret sig i Foreningen SMil som *Ekshibitionistgruppen*. Gruppen fik stor presseomtale, bl.a. i *Politiken*, *Ekstra Bladet* og *Information*.

TV-Stop sendte 1^{1/2} time om blottere: I studiet var professor i retsvidenskab ved Københavns Universitet Eva Smith, sexolog, cand. psych. Bent Petersen og Peter Schmidt - stifteren af Blottergruppen. Udsendelsen fandt sted i foråret 1990.

22/11-1990 anmeldtes forfatterinde Marina Cecilie Ronés debutbog *Ud af et skød*, og rost til skyerne. I samme nr. af *Politiken* blev Roné interviewet af Jens Kerte under overskriften *Børnesex er naturligt*. Her sagde Roné bl.a.: "Incest er i orden, når det foregår på børnenes præmisser, for de har også behov for at føle, at erotikken er tilstede, men det er de voksnes ansvar, at børnene får et naturligt forhold til det erotiske."

Den skotske friskole "Summerhill", grundlagt af A. S. Neill, (ven med Homer Lane, se litteraturlisten) fejrede sin 70 års fødselsdag d. 31. marts 1992. Skolen lever og er stadig i stand til at fange TV og avisernes opmærksomhed. Overskrifterne lød: "Summerhill: the truth - Freedom is at the heart of the Summerhill philosophy - even swimwear is optional, as the school brochure shows.", i det britiske *Evening Standard*. Skolen udgav en folder som illustrerer voksne og børn, der bader sammen med eller uden badedragt, i skolens swimming pool. Og d. 26/3- 1992 i "The Independent": "Living with the Summerhill tribe". - "The radical Suffolk establishment where the pupils make all the rules and attend class only when they want to is as challenging to educational assumptions as ever. Maureen Freely reports on a new TV portrait of the school".

Museum Erotica blev realiseret d. 1. juni 1992, først på Vesterbrogade, senere i Købmagergade i København. Grundlæggeren Ole Ege var også en af Danmarks første og estimerede pionér-pornografer fra før lovliggørelsen af billedpornografi. Efter at have set videoen "Den grimme dreng"³⁶ om Ole Ege og hans virke blev jeg overbevist om Ole Eges etiske ansvar og medmenneskelig varme. I halvåret inden vedtagelsen af en ny lov om prostitution var der i Eges museum udstillet en hel del historiske fotos - som f.eks. "The Last Brothel in Copenhagen 1906", og malerier som f.eks. "Algerian woman - The Odalisque", af Renoir; men også voksfigurer, tekster, fremvisning af pornofilm og en god stemning angående bl.a. prostitutionens historie.

Det var for mig berigende og opløftende at besøge museet, første gang var inden det omtalte lovforslag blev vedtaget. På udstillingen var der også skildret lidt bøssehistorie. Det var heldigvis ikke kun "pæn" erotik

³⁶ Instruktør Torben Skjødt Jensen, producent Sten Herdel, og Bent E. Staalhøj har scannet film til video (premiere fandt sted ved den femte Copenhagen Film and Video Festival 1996).